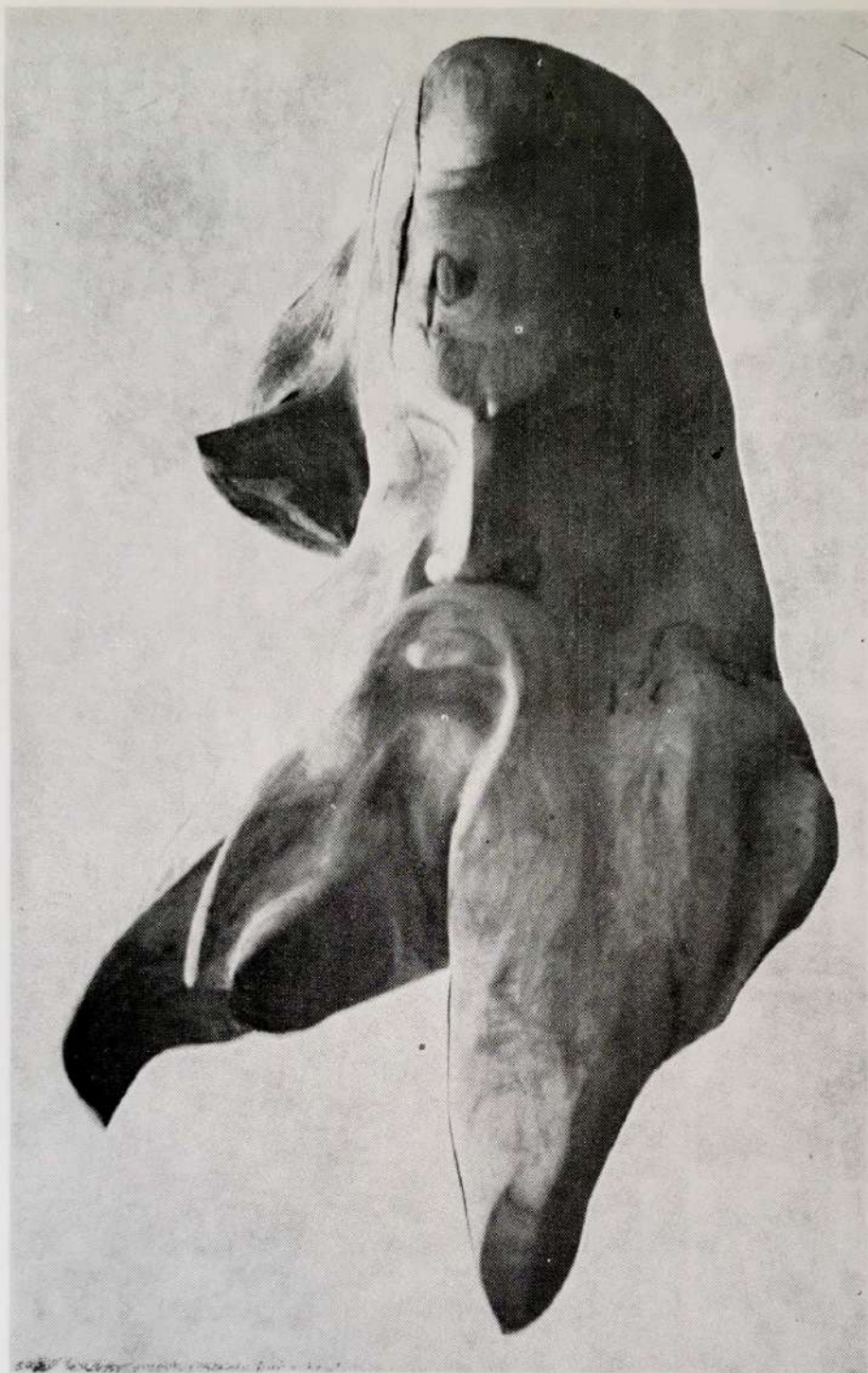
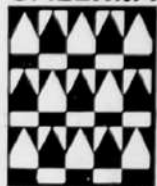




LIKOVNI SUSRET SUBOTICA
KEPZOMVESZETI TALALKOZÓ
DOKUMENTÁCIÓ

4/4 1980.

SAVREMENA
GALERIJA



UMETNIČKE KOLONIJE
EČKA ZRENJANIN

IOAN TOLAN

MALA GALERIJA ZRENJANIN, TRG SLOBODE 7 od 31. X do 14. XI 1980.

VAJAR IOAN TOLAN

Autor nekoliko spomenika u Aradu, Temišvaru, Siriju, Holmađinu i Bradu i zabata koji ukrašava Pozorište grada na Morišu, vredni vajar iz Arada **Jonel Tolan** koristi za svoju izložbu kao materijale za obradu isključivo orahovinu (otporu, teško obradivu, ali čija izglacana površina dobija toplinu i tajanstvene vibracije) i lipu (nežniju, svetlije boje, lakše obradivu) što daje njegovim delima jedinstven karakter i omogućuje nam da shvatimo njegovo interesovanje za mogućnosti ovog jednostavnog materijala kao sredstva plastičnog izražavanja.

Poštujući prirodnu arhitekturu drveta sa sinusoidama žila čija se izražajna dekorativnost ističe kroz pažljivu obradu površina ili poštujući date forme drveta (čvorove i krivine), umetnik pokazuje vidan rast i sazrevanje svojih izražajnih sredstava koja sada, posle tri decenije rada, postaju izrazitija, fleksibilnija i prema tome ubedljivija. Nastojeći da svede oblike na nekoliko suštinskih elemenata koji izražavaju unutarnje stanje i osećanje te istovremeno i ideju, Tolan svom razgranatom tematskom interesovanju iznalazi zajednički imenitelj-uzbudljivu liričnost.

Od ponosne glave **Vojvode Unire** u čijim se odvažnim crtama da naslutiti i nota dramatike, do nežnog, istančanog materinskog osećanja u **Ostvarenju** ili gracioznosti i adolescentnosti u nastajanju tri **Torza**, do impresionirajućeg lika tračkog kralja Oiagrosa koja je odolevala stihijama vremena, te do **Velike pisaljke** pune izvesne napetosti i unutarnje koncentracije, vajar Tolan ispoljava širok registar mogućnosti u razvrstanoj obradi drveta kroz koje nam saopštava humane poruke i izražava težnju ka idealu lepote i duha.

Marian Mihalake
likovni kritičar

SCULPTUR I. TOLAN

Autor al citorva monumente din Arad, Timișoara, Șiria, Hălmagiu și Brad, ca și al frontonului ce împodobește Teatrul din orașul de pe Mureș, harnicul sculptor arădean Ion Tolan folosește în expoziția lui, ca material de lucru, exclusiv lemnul de nuc (rezistent, se lasă greu supus, dar suprafața-i netezită capătă căldură și o vibrație tainică) și în cel de tei (mîngîios, mai deschis la culoare, mai docil), ceeace conferă expunerii sale un caracter unitar, îngăduindu-ne să-i cunoaștem preocupările și deplina înțelegere pentru însușirile specifice acestui străvechi material al sculpturii. Prin respectarea arhitecturii vegetale a trunchiului, cu sinuozitățile fibrelor sale, a căror decorativitate naturală este pusă expresiv în valoare printr-o netezire atentă a suprafețelor, iar altădată, dimpotrivă, printr-o reliefare a nodurilor și contorsionărilor copacului, artistul înregistrează un vizibil progres în maturizarea mijloacelor sale de expresie, devenite acum, după trei decenii de susținută activitate, mai nuanțate, mai suple și deci mai convingătoare. Căutînd să reducă forma la cîteva elemente esențiale, în stare să definească o stare sufletească, un sentiment sau o idee și totodată să-i exprime lirismul, încîntarea resimțită adesea în fața motivului investigat, Tolan merge spre sinteză, odată cu diversificarea preocupărilor sale tematice.

De la semețul, impunătorul cap al Voievodului Unirii, în ale cărui dîrze trăsături deslușim și o notă de tragism, la duiosul delicatul sentiment matern din Împlinire, sau la grația adolescentină, în formare a celor trei Torsuri, și pînă la impresionantul chip, parcă răvășit de furtunile istoriei, al Regelui trac Oiagros, sau la tensiunea, concentrarea lăuntrică ce-i realizează forța gîndirii, din Marele Condei (Cărturarul) — sculptorul vădește un larg registru de posibilități în tratarea diferențiată a lemnului, prin care izbutește să comunice un suflu umanist, o nobilă aspirație un ideal de frumusețe și spiritualitate.

MARIN MIHALACHE
critic de artă București
(Scînteia, 16 mai 1979)

Biografski podaci

Čovek je od svog postanka, shvatajući pojam efemernosti, pokušavao da da oblik materiji klešuci kamen i obrađujući drvo i ostavljajući na taj način tragove na vekovnom putu kojim je hodao. Duž ovog puta ostala su plastična znamenja koja su nam ostavili osetljivi ljudi koji su osećali puls života. U tim znamenjima fiksirana je bremenitost života savremenika sa porukom za budućnost...

... U jednom trenutku života, negde na pomenutom putu u mom stvaralačkom radu doživljam unutrašnja nespokojstva umetnika koji želi da saopšti sličnima sebi, kroz svoja dela, način na koji je dešifrovao kompleksnost sukoba između ljudskih strasti i interesa. Ne znam da li sam uspeo da svaki put budem shvaćen, ali sam pokušao svim snagama svog bića da prenosim svoj kredo u trajnost istine i ljudske lepote, ljubav prema domovini i narodu koine pripadam, veru u čoveka.

Tolan Ioan

IOAN TOLAN, vajar, član Udruženja likovnih umetnika Rumunije i profesor likovne umetnosti u Aradu.

Rođen je 7. juna 1927. godine u Aradu. Vajarstvo je studirao u Umetničkom institutu »N. Grigoresku« (Bukurešt) i u Umetničkom institutu »J. I. Rjepin« (Lenjingrad).

Od 1955. godine učestvuje na grupnim izložbama u Aradu i Bukureštu i u Mađarskoj i Jugoslaviji.

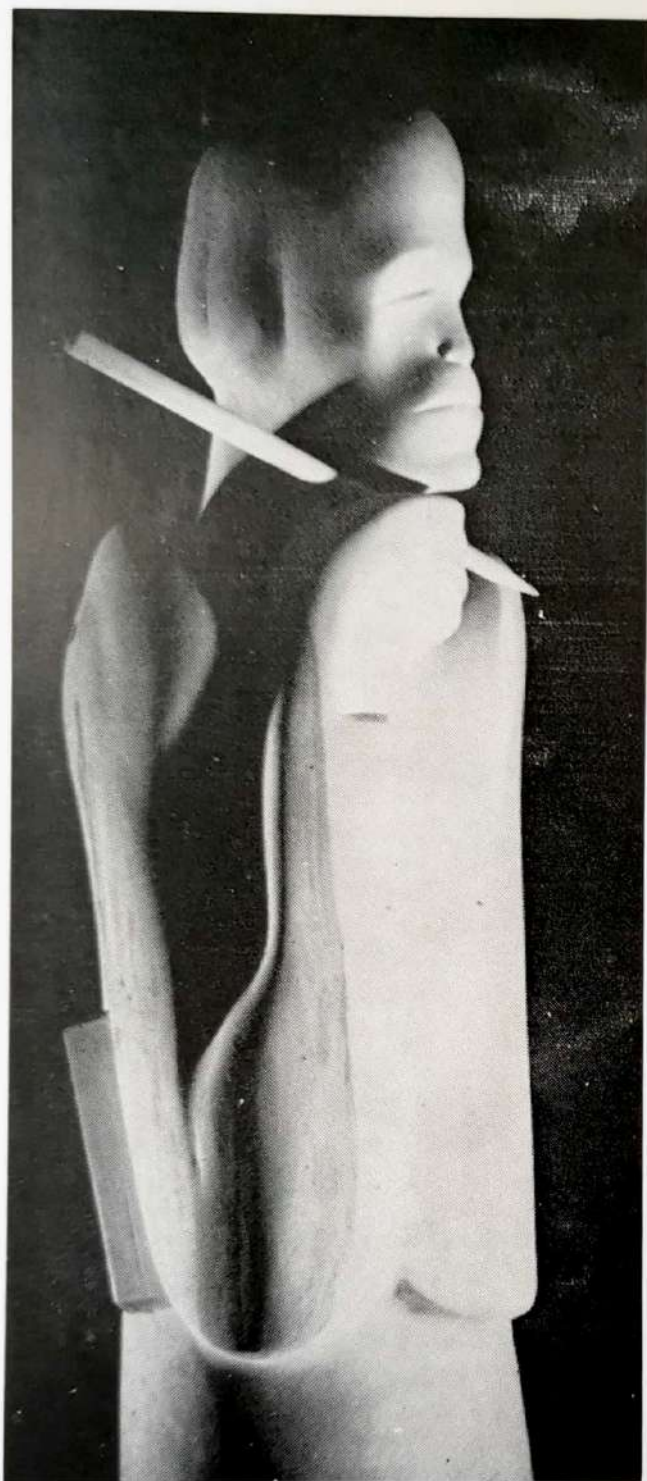
Priredio je osam samostalnih izložbi u Aradu, Gradju i Lenjingradu.

Autor je mnogih realizovanih spomenika i skulptura u NR Rumuniji.

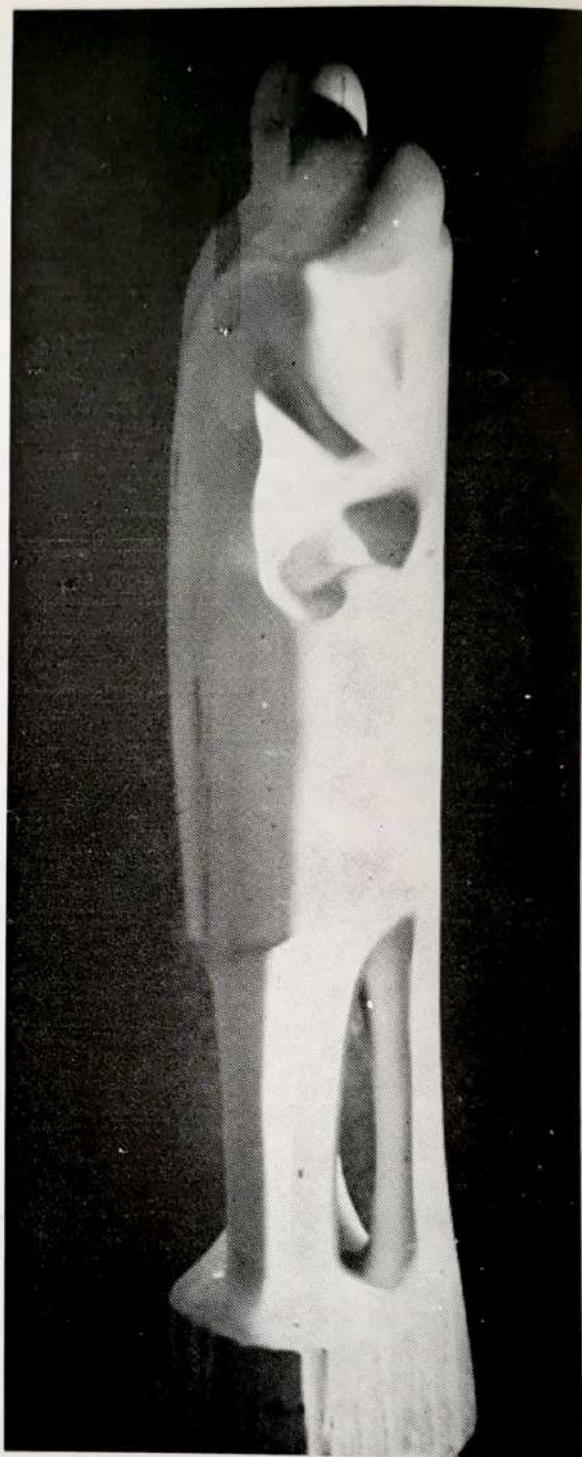
Dobitnik velikog broja nagrada za vajarstvo.

RADOVI NA IZLOŽBI

1. KRALJ TRČANA, orahovina, 0,70 m
2. ŽENSKI TORZO (studija), orahovina, 0,71 m
3. IGRA, lipa, 1,00 m
4. MATERINSTVO, lipa, 1,28 m
5. VELIKA PISALJKA, lipa 1,85 m
6. ŽED, orahovina, 1,50 m
7. PROFESOR, lipa, 0,50 m
8. METALAC, bronza, —
9. STUDIJA (reljef), platan, 1×0,60 m
10. MUZA, bronza, 0,30 m
11. ŽENSKI PORTRET, brest, 0,40 m
12. HLEB, kamen, 0,30 m
13. KOMPOZICIJA I, kamen, 0,30 m
14. KOMPOZICIJA II, kamen, 0,30 m

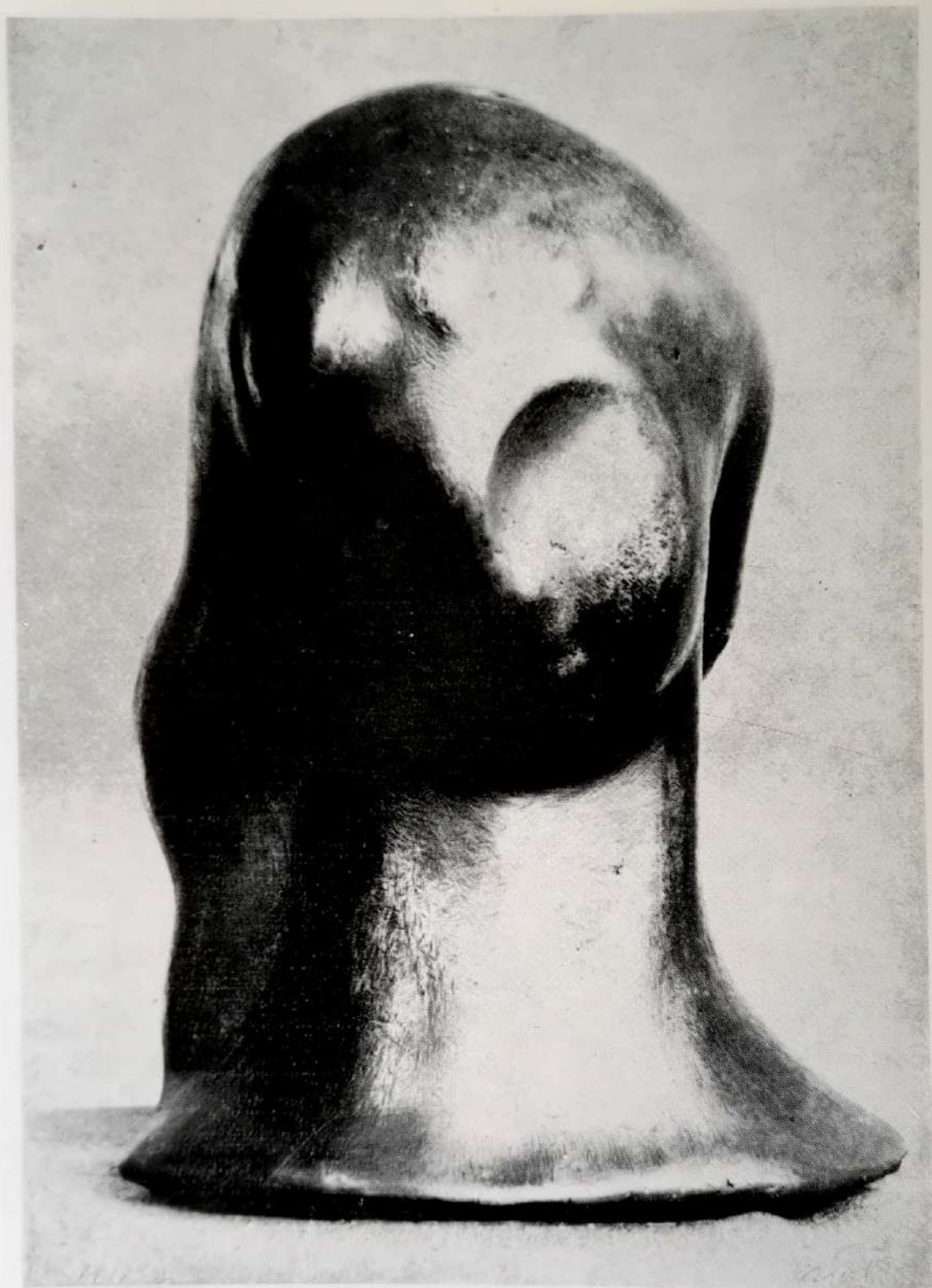


5

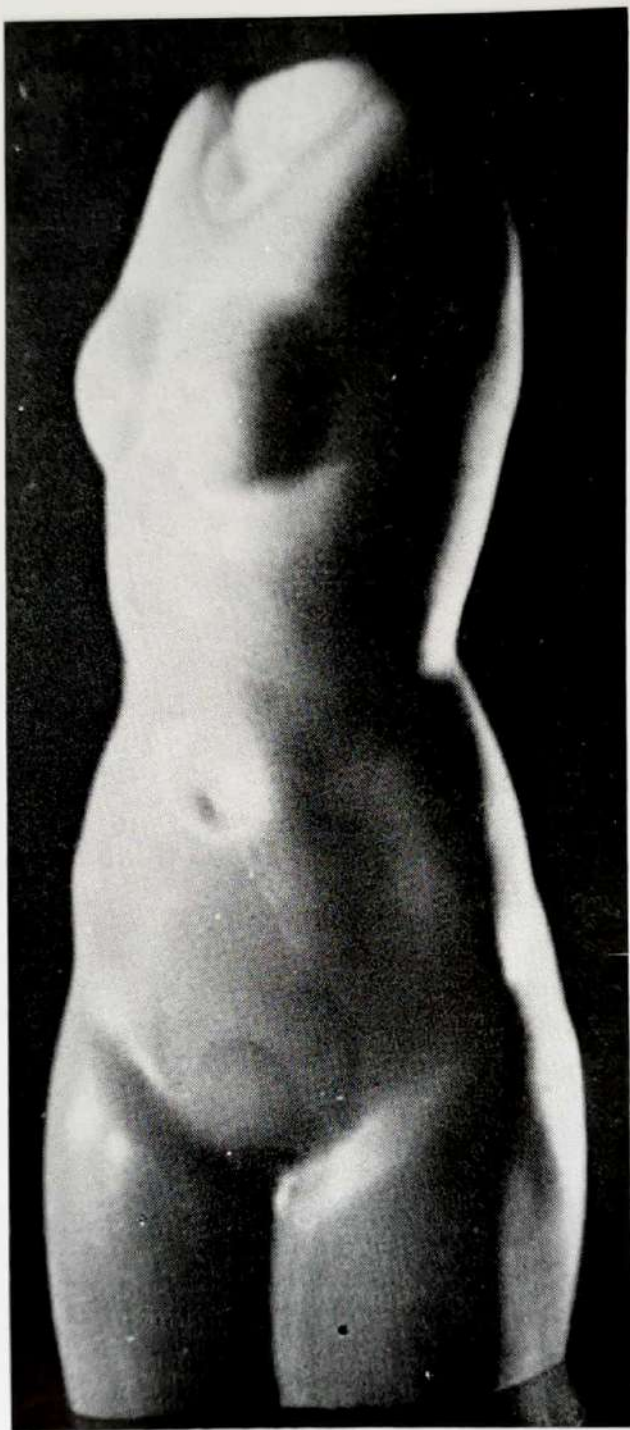


4









Izdavač	— Savremena galerija UK »EČKA« — Zrenjanin, Trg Slobode 7
Odgovorni urednik	— Zdravko Mandić
Prevod sa rumunskog	— Elena Petrov
Izdanje	— 010
Godina	— 1980/24
Tiraž	— 250 komada
Štampa	— GRO »Budućnost«, Zrenjanin
